

Kangasala 31sta Mars 1891

(Ollin ristiäisistä. Kirje anopille Jomalaan)

Älskade Mamma!

Nu har mamma igen fått vänta så länge på bref och så är mamma väl helt nyfiken att höra hvilka namn vi valt för vår lilla pilt, måtte mamma icke finna dem mycket fula, det var ett sådant ventilerande och funderande för att hitta på något, men så tyckte de flesta att af alla som voro på förslag Olli var det nättaste, och nu heter han Olli Elias. Kristningen var Mariedags eftermiddag för att Richards och Antti skulle kunna vara med. Eränen döpte, och de voro äfven fadrar, dessutom voro Mormor och Liljenstrands äfven fadrar. Wi skulle ha önskat att faster* skulle bära fram sin lilla gossa till dopet, men hon skulle omöjligt inte ha orkat med det. Mormor vågade icke heller med sin sjuka arm hålla honom, utan så bar moster Hilma fram honom och han skrek hela tiden nästan oavfbrutet så att moster hade allt hvad hon gjorde med honom, jag var rädd att hon skulle blifva alldeles uttröttad af honom. Wi hade inga unga fadrar, flickor skulle det ju funnits men ingen ungherre och så voro vi som sagt utan ungfadrar. Öfriga gäster voro Richard och Hilda, de voro äfven fadrar samt Johanna Colérus, Sally, Mia Rancken. Josefine och äfven Stina Nilsson voro här. Stina har hela vintern ämnat komma med Hilda, men då det icke förr passat kom hon nu, och det var rätt trefligt. Riika Östman var här för att hjälpa med serveringen, så jag behöfde icke mycket befatta mig dermed. Wi hoppades att Richard, eller åtminstone Hilda med barnen skulle stanna öfver Axels dagen. Moster hade mycket vänligt inbjudit oss alla dit, men Hilda tyckte sig icke kunna stadna utan för söndags e.m. Wet mamma det var så trefligt att mammans bref kom just kristningsdagen, och det var som om vi skulle haft mamma med oss. Tack älskade mamma för det älskade brefvet.

Mamma tackas äfven mycket för det kära telegrammet som ni skickade Axels dagen. Axel var den ända som härifrån var på Sorola. Jag kunde ju icke lämna Olli och faster ville icke fara i så stor sällskap. Där hade varit mycket främman såväl härifrån som ifrån T:fors.

I mitt sista bref skref jag att gubben Forsman var sjuk men att man hoppades att det kanske ännu denna gång skulle gå öfver, men så gick det icke utan han dog, kort derpå, mycket stilla och utan plågor eller någon svårande dödskamp. Påskdagen vigdes Emil och Riika, pastor Eränen kom ifrån kyrkan och veg dem, och inget bröllop höllo de, icke ens hennes släktingar voro där. Det förvånade mig att de så stillsamt och anspråkslöst läto viga sig. Emil lofvar hjälpa gumman med flyttningen af deras bygning, och de flytta alla i Emils bygning undertiden. Då det nu blir så här har Riika lofvat att tjena sitt år ut här, visst är jag litet rädd att hon ändå inte håller ut hela året, men då det är så svårt att få någon annan för menskligt pris, tänker jag dock försöka. En var här som en gumma recomenderade, men hon skulle icke kommit för mindre än 65 Mk och det tyckte vi var allt för mycket att betala.

Salin har äfven nu fått nog af landslifvet och har flyttat till staden så att Axel nu har 2 arbetare mindre. Axel är nu i staden för att köpa häst till Liuksiala om det lyckas, derifrån fortsätter han färden till H:fors dit han följer några arbetare hvilka börja samla kyrkans orgel reparation, nu blir Axel der endast några dagar och far sedan sednare på våren dit för att förfärdiga orgeln. Barnen skrifva sjelfva till sin kära mormor och af deras bref får mamma se hurudana betyg de fått. Anttis är nog bra, Gud gifve att det fortfarande måtte gå bra för honom. Katris är hvad det är, det kan ej gå så väl för henne på andra klassen men det har bekymrat och bedröfvat mig att hon i uppmärksamhet fick endast 8. Måtte hon nu blifva uppmärksammare och i vår få bättre betyg. Flickorna har haft två veckor lof emedan Maria for till H:fors och gerna reste sedan till Marie då det icke var bara 3 dagar att vara i skolan emellan Marie och påsk. Genom mina systrar har vi fått höra att Alma Sanngren** var rest till Åbo och der insjuknat i svår lunginflammation och varit mycket dålig. Nu lär hon redan vara åtminstone bättre om ej alldeles frisk. Wi ha så undrat öfver hvem som skött henne och huru det riktigt varit med henne men ha ej fått höra något närmare. Stackars flickorna nog har det hvarit en svår pröfning för dem hvardera. Mamma helsar hjertligt alla egna der ifrån oss alla. Faster helsar äfven mycket till eder alla. Gud vare med Mamma och eder alla der önskar mammas tillgifne dotter Minna

*Faster = Agathonin sisar Paulina Friberg

** Bror Axelin serkun Alma Alfhild Sanngrenin isä oli Fredrika Wilhelminan veli kelloseppä Johan Fredrik Sanngren (1.3.1825-29.3.1875). Alma syntyi Tammisaaressa 1.12.1866 ja muutti Karjaalle perheen mukana 1870. JFSn kuoltua leski muutti lasten kanssa takaisin Tammisaareen 1885. Helsinkiin Alma muutti Tammisaaresta 10.11.1904. Hänellä oli yksi veli, yksi sisar ja kaksi sisarpuolta.